

نماینده کاشمر در مجلس:

قیمت‌های شهر یور ۱۴۰۰ به رویاهای ما بدل شده است

نماینده کاشمر در مجلس گفت: دولت باید از بخش خصوصی و احیای بافت‌های فرسوده برای حل معضل مسکن کمک بگیرد. به گزارش خبرگزاری خانه ملت، جواد نیک‌بین در نشست علنی دیروز مجلس گفت: مسکن، مسکن جامعه است و راه‌حل مشکل و معضل مسکن دو موضوع است؛ یک مالیات بر خانه‌های خالی و دوم مالیات بر زمین خالی.

وی افزود: در شهرها و روستاها زمین خالی بسیاری وجود دارد. از این زمین‌های خالی مالیات بگیرد تا عرضه در بازار مسکن و زمین زیاد شود و قیمت خانه‌ها شکسته شود.

نماینده کاشمر در مجلس با اشاره به موضوع وام‌های روستایی خاطرنشان کرد: آقای رئیس‌جمهور! دستور دادید و گفتید شنبه واریز می‌شود و مردم شنبه مراجعه کنند! این شنبه‌ها گذشت و ماه‌ها گذشت ولی دستور تان بر زمین ماند. دولت هم‌اکنون نیست یا سازمان برنامه؟ برخورد جدی کنید.

نیک‌بین همچنین با اشاره به موضوع کالایرگ الکترونیکی افزود: دولت به قانون عمل کند. خود شما لایحه نوشتید و مجلس مصوب کرد. این روزها نه تنها به آن عمل نمی‌کنید، بلکه برخی از مدیران دولتی در بانک‌ها علیه قانون هم اقدام می‌کنند. قرار بود کالاها به قیمت شهریور ۱۴۰۰ عرضه شود اما آن قیمت‌ها در افسانه‌ها و رویاهای ما دیده می‌شود.

مرگ چهار کارگر دامداری بر اثر اشتقاق گاز سمی

چهار کارگر نگهبان یک دامداری در شهرستان تربت‌جام خراسان رضوی، هنگام کار و بر اثر اشتقاق گاز سمی، جان خود را از دست دادند. به گزارش ایلنا، «قادی» مسئول آتش‌نشانی و خدمات ابعینی تربت‌جام گفت: این کارگران نگهبان یک دامداری در حاشیه جاده شهر تربت‌جام بودند که به دلیل گازگرفتگی در یک محیط بسته جان خود را از دست دادند و اجساد برای طی مراحل قانونی با هماهنگی مرجع قضایی به پزشکی قانونی منتقل شدند.

سخنگوی کمیسیون اجتماعی خبر داد: نامشخص بودن زمان بررسی طرح ساماندهی کارکنان دولت در مجلس

سخنگوی کمیسیون اجتماعی مجلس، به تشریح روند ادامه بررسی طرح ساماندهی استخدام کارکنان دولت در صحن علنی مجلس پرداخت. حسن لطفی در گفت‌وگو با خبرگزاری خانه ملت گفت: کمیسیون اجتماعی مجلس با هدف ساماندهی کارکنان دولت و رفع هر نوع تبعیض و بی‌عدالتی در نحوه استخدام این کارکنان و در راستای ایجاد اتفاق نظر بین مجلس و دولت، ماه‌ها برای بررسی این طرح زمان گذاشت. نماینده رزن و درگزین در مجلس ادامه داد: تلاش کردیم که مفاد طرح ساماندهی استخدام کارکنان دولت مغایر با نظر دولت نباشد بنابراین با حضور نماینده دولت در نشست‌های این کمیسیون، بررسی این طرح به پایان رسید. وی خاطرنشان کرد: نتیجه بررسی‌های صورت گرفته این شد که نیروهای شرکتی و عناوین مشابه به قرارداد کار معین تبدیل وضعیت شوند در نهایت با اکثریت آراء به تصویب رسید و گزارش آن جهت بررسی در صحن، تقدیم هیأت رئیسه شد.

لطفی تأکید کرد: همچنان پیگیر هستیم تا بررسی این طرح در دستور کار صحن قرار گیرد کما اینکه حدود ۳ هفته قبل تعداد بیش از ۱۰۰ امضا از نمایندگان مجلس برای فوریت بررسی این طرح در صحن علنی جمع‌آوری شد.

سخنگوی کمیسیون اجتماعی مجلس در پاسخ به اینکه آیا ممکن است بررسی طرح مذکور در صحن به سال آینده موکول شود، یادآور شد: طبق آیین‌نامه داخلی مجلس تعیین زمان بررسی این طرح در صحن علنی از حوزه اختیارات کمیسیون اجتماعی خارج بوده و براساس تصمیم هیأت رئیسه مجلس صورت خواهد گرفت.

افزایش ۴۶ درصدی قیمت مسکن، رویاباف‌ها را هم ناامید کرد

شدت گرفتن کوچ اجباری کارگران به حاشیه شهرها

زهر معرفت

با گذشت یک سال و چند ماه از فعالیت دولت سیزدهم و در حالی که مقامات این دولت، خود را صادقان وفای به عهد می‌خوانند، مشخص شد که

وعده‌ساخت سالی یک میلیون مسکن برای کم‌درآمدهای کشور، همچون سایر وعده‌های رئیسی که در هنگامه انتخابات ریاست جمهوری سر داده بود، رنگ تحقق به خود نخواهد گرفت.

«مهرداد بنرپاش» وزیر پیشنهادی دولت برای تصدی پست وزارت راه و شهرسازی که رای اعتماد مجلس را هم گرفت، در همان جلسه خطاب به نمایندگان مجلس گفت: «نزدیک به دو برابر بودجه عمرانی کشور یعنی ۲۸۰۰ هزار میلیارد تومان برای ساخت چهار میلیون مسکن نیاز داریم، پس فکر نکنید اگر از ساخت مسکن کوتاه آییم مقصر دولت است یا برعکس مقصر مجلس است. ما همه در یک کشتی

نشسته‌ایم و همه برای ایران و نظام تلاش می‌کنیم. مگر می‌توان برای مردم کاری نکرد. من رسماً در دیوان محاسبات بودم و از بودجه خبر دارم. باید راهی برای تأمین منابع مالی برای اجرای پروژه‌ها پیدا کنیم».

اولین جا خالی دولت سیزدهم در برابر وعده‌های رئیسی

ساخت سالی یک میلیون مسکن در سال که از وعده‌های رئیس‌جمهور بود و اصرار زیادی هم روی آن می‌کرد، از ابتدا توسط کارشناسان و کسانی که با عدد و رقم سر و کار داشتند، وعده‌ای نشدنی عنوان شد و حال وزیر پیشنهادی راه و شهرسازی نیز در مجلس به ناتوانی در اجرای این برنامه اعتراف می‌کند. او اعتقاد دارد مقصر اصلی دولت‌ها و مجالس قبلی هستند. بنرپاش می‌گوید: «یکی از مشکلات برای ساخت مسکن زمین‌احتکار شده است. دولت‌ها و مجالس قبلی کاری نکردند

گزارش

انتقاد کارگران پیمانکاری پارس جنوبی به اظهارات معاون وزیر نفت:

تبدیل وضعیت نیروهای شرکتی، مقدم بر جذب نورچشمی‌هاست

می‌دهد: اگر ظرفیت برای رسمی کردن دارند، چرا ما باید پیمانکاری باشیم؟ هزاران کارگر که سابقه و تخصص دارند، شرکتی باقی می‌مانند و از بیرون نیروی تازه فارغ‌التحصیل را که تجربه‌ای ندارد، می‌آورند و یک‌شبه رسمی می‌کنند. این عدالت است؟

اما اظهارات معاون وزیر نفت که باعث انتقاد این کارکنان شده، چیست؟ هجدهم آذرماه «مهدی علی مددی» در گردهمایی به‌اندیشی مدیران ارشد صنعت نفت با بیان اینکه با روی کار آمدن دولت سیزدهم با انبوهی از مطالبات کارکنان در صنعت نفت روبه‌رو بودیم، گفت: با حمایت وزیر نفت و رویکرد انسان‌مدارانه وی و تأکید دولت سیزدهم بر مردمی بودن، به فکر حذف صورتحساب مسائل و مشکلات کارکنان صنعت نفت نبودیم بلکه به دنبال حل آنها بودیم. معاون توسعه مدیریت و سرمایه‌انسانی وزیر نفت در مورد کارگران پیمانکاری به «جرای طرح طبقه‌بندی مشاغل در شرکت‌های مختلف» اشاره کرد و اجرای این طرح را به معنای «ساماندهی نیروها» دانست. این در حالی‌ست که به گفته کارگران شرکتی نفت، مفهوم ساماندهی واقعی، حذف شرکت‌های پیمانکاری و رسمی شدن تمام نیروهایی‌ست که به کار و تخصص آنها در مجموعه نفت و گاز کشور نیاز است. علی‌مددی در ادامه از مسائل و مشکلات کارگران پیمانکاری که بیشترین بار صنعت نفت بر دوش آنهاست، عبور و به موضوع فراخوان برای جذب نیروهای رسمی

پرداخت حق مرخصی کارگران شهرداری منجیل به تعویق افتاده است

کارگران شهرداری منجیل از پرداخت نشدن دو سال حق مرخصی خود خبر دادند. یکی از این کارگران در گفت‌وگو با ایلنا گفت: حدود ۳۲ نفر هستیم که دو

سال حق مرخصی خود را از پیمانکار سابق طلبکاریم اما پیمانکار، موعقات یادشده را پرداخت نمی‌کند و تا جایی که اطلاع داریم برنامه‌ای هم برای پرداخت ندارد.

اجرای این اصل را فراهم کند». طبق این اصل کمک به خانه‌دار کردن اقشار ضعیف جامعه از جمله کارگران، یکی از وظایف اساسی دولت‌هاست اما بعد از گذشت چندین دوره از دولت‌های مختلف در این ۴۰ سال، نه تنها این مهم محقق نشده بلکه وضعیت این اقشار در دستیابی به مسکن بدتر هم شده است.

از رویای خرید مسکن تا اجبار به اقامت در حاشیه شهرها

طبق تازه‌ترین گزارش بانک مرکزی، آبان‌ماه ۱۴۰۱ متوسط قیمت یک مترخانه در شهر تهران ۴۶ میلیون و ۷۰۵ هزار تومان بوده که نسبت به ماه قبل و مدت مشابه سال قبل به ترتیب ۶۸ و ۴۵۹ درصد افزایش یافته است. به جرأت می‌توان گفت که خرید خانه برای کارگران با این حساب و کتاب، غیرممکن است. یک کارگر حداقل بگیر با حقوق ماهانه ۶ میلیون تومان (اگر بر فرض همه نسبت‌ها ثابت بماند و بر فرض محال‌تر، کارگر تمام پول خود را هم ذخیره کند) در بهترین حالت بعد از حدود ۴۰ سال کاری می‌تواند صاحب یک خانه ۶۰ متری شود!

پس اعداد نشان می‌دهد خرید خانه برای کارگران به رویا تبدیل شده است در حالی که از آن هم بدتر، حتی کارگران اجاره‌نشین هم دیگر نمی‌توانند از پس اجاره خانه خود بر بیایند. گزارش بانک مرکزی نشان می‌دهد که شاخص کرایه مسکن اجاری در شهر تهران و در کل مناطق شهری در آبان‌ماه ۳۹۸ و ۴۵ درصد نسبت به ماه مشابه سال گذشته افزایش داشته است. رشد ماهانه شاخص اجاره مسکن در آبان‌ماه در شهر تهران و کل مناطق شهری هم به ترتیب معادل ۴۰۱ و ۵۰ درصد بوده و همین افزایش بالای اجاره‌بهای مسکن کارگران بسیاری از حقوق‌گیران ناتوان از پرداخت اجاره‌بها را به حاشیه و اطراف تهران کنشاده است.

این همه در حالی اتفاق می‌افتد که نه برنامه‌های دولت‌ها برای خانه‌دار کردن کارگران و نه حتی برنامه‌هایی مثل پرداخت کمک‌و‌دیعه مسکن تا امروز نتوانسته شکلی از روی دوش کارگران بردارد چون اصولاً این برنامه‌ها

در همان سطح گفتار باقی می‌مانند و به عمل نمی‌رسند.

کمبود پول و زمین؛

مشکلات همیشگی در کشور

چندی پیش «مهدی مسکنی» معاون تعاون و وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از ثبت‌نام ۴۶۰ هزار کارگر در طرح ملی مسکن خبر داد. او در مورد چگونگی ثبت‌نام برای گرفتن مسکن کارگری گفت: «کارگران باید در سایت نهضت ملی مسکن ثبت‌نام کنند بررسی اولیه انجام می‌شود و اطلاعات برای ما ارسال و در نهایت ما این اطلاعات را به معاونت رفاه می‌دهیم تا دهک‌بندی مشخص و بعد در قالب تعاونی‌ها این درخواست پیگیری شود». مسکنی در ادامه تأکید کرد: «به شرط تخصیص زمین، در وزارتخانه تعاونی‌ها شکل می‌گیرد و کار انجام می‌شود» اما اینکه زمین چه زمانی تخصیص داده خواهد شد، مشخص نیست.

اگر مشکلاتی که مقامات دولتی به آن اشاره می‌کنند یعنی از تأمین زمین گرفته تا اعتبارات ناکافی برای تولید ۴ میلیون مسکن را یک‌طرفه مسأله طرح ملی مسکن بدانیم، مشکل بزرگ دیگر ناتوانی متقاضیان برای تأمین آورده‌است. تقریباً در تمام طرح‌های مسکن کارگری این سوال مطرح بوده که متقاضیانی که طبقات ضعیف جامعه هستند چطور می‌توانند با آن‌د که در آمد خود، اقساط این خانه‌ها را پرداخت کنند؟ این یکی از مهم‌ترین مشکلات طرح‌های مسکن در ایران است که پیشتر بارها به آن اشاره شده است و آن طور که قرائن و شواهد نشان می‌دهد طرح ملی مسکن دولت سیزدهم نیز از این مشکل مبر نیست. بنرپاش هم در همان جلسه رأی اعتماد به ناتوانی بخش عمده‌ای از متقاضیان نهضت ملی مسکن برای تأمین آورده اولیه اشاره کرده و گفت: «بخشی از منابع، سهم آورده متقاضیان است. هم اکنون حدود ۳۰۰ هزار نفر ثبت‌نام و وجه واریز کرده‌اند. اکنون در سمت تقاضا با مشکل مواجه هستیم. زمانی که سهم آورده به ۴۰۰ میلیون می‌رسد و قیمت یک واحد ۸۰۰ میلیون تومان تمام می‌شود، قشرهایی که جزو

طبق تازه‌ترین گزارش بانک مرکزی، آبان‌ماه ۱۴۰۱ متوسط قیمت یک مترخانه در شهر تهران ۴۶ میلیون و ۷۰۵ هزار تومان بوده و به جرأت می‌توان گفت خرید خانه برای کارگران با حقوق ۶ میلیون تومانی، غیرممکن است

دهک‌های پایین هستند و باید این واحدها را خریداری کنند، در تأمین منابع اولیه با مشکل مواجه می‌شوند و نمی‌توانند آورده اولیه را تأمین کنند». بنابراین مشخص است نه دولت توان عملی کردن وعده‌های خود را دارد و نه مخاطبان این وعده‌ها یعنی همان اقشار ضعیف جامعه، توان مالی کافی برای شرکت در طرح دولت را دارند.

فکر نکنید مقصر دولت است!

مشکلاتی که بعد از گذشت یک سال از آغاز طرح ملی مسکن و از سوی مقامات دولتی به آنها اشاره می‌شود، همان مواردی است که کارشناسان اقتصادی، در همان آغاز وعده‌پراکنی دولت سیزدهم و مجلس یازدهم به آنها اشاره کرده بودند اما گویا قرار بود یک سال بگذرد تا مجریان و تصمیم‌گیران هم به درکی برسند که تقریباً همه جامعه‌وری آن اتفاق نظر داشتند. مشکل سه‌گانه کمبود بودجه، ناتوانی اقشار ضعیف و به‌طور خاص کارگران برای شرکت در طرح‌های مسکن و کمبود زمین همواره وجود داشته و اتفاقاً بارها به عنوان عوامل اصلی عدم موفقیت طرح‌های مسکن از آنها نام برده شده است. اینکه بعد از گذشت بیش از یک سال از شروع به کار دولت سیزدهم، وزیر تازه‌نفس به این مشکلات اشاره می‌کند و می‌گوید «فکر نکنید اگر از ساخت مسکن کوتاه آییم مقصر دولت یا مجلس است...» معنایی غیر از این ندارد که هم این دولت و هم دولت‌های پیشین، بدون کارشناسی و سنجیدن جوانب کار و وعده می‌دهند اما خیلی دیر به غیرممکن بودن اجرای آن بی‌می‌برند. در این میان کسانی متضرر می‌شوند که یک سال به پشتوانه این وعده‌ها، خوش‌بین مانندند و حال فهمیده‌اند که اتفاقی نیفتاد جز افزایش ۴۵ درصدی قیمت مسکن در همین یک‌سال.

در عسلویه و خارک و بندر امام، چون امیدی به بهبود وضعیت شغلی خود ندارند، مهاجرت می‌کنند، از مدیران کم‌تجربه‌ای که قدیمی‌ها را از ارتقای شغلی ناامید می‌کنند و از سیستمی که برای تخصص و سابقه کار ارزش چندانی قایل نیست.

او اضافه می‌کند: طوری بر خورد می‌کنند گویا تمام آرزو و آمال کارگران شرکتی نفت که هر سال با یک شرکت سودجوی جدید سروکله می‌زنند و کلی مشکلات دارند، فقط اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل است و اگر این طرح در شرکتی اجرا شود که البته هنوز بسیاری از شرکت‌ها به اجرای آن رضایت نداده‌اند، دیگر رسالت مدیران نفت به پایان رسیده و دیگر نباید کاری برای بهبود وضعیت کارگران ارکان ثالث صورت دهند.

این کارگر اضافه می‌کند: سال‌ها در گرمای جانفرسای جنوب کاری می‌کنی به امید روزی که رسمی شوی و زندگی بهتری داشته باشی اما بعد از سال‌ها انتظار و به جان خریدن رنج و تبعیض، ناگهان متوجه می‌شوی یک آزمون برگزار کرده‌اند و نیروهای تازه‌از بیرون آورده‌اند و رسمی کرده‌اند.

او بیان اینکه کارفرمایان موظف هستند در هنگام خاتمه قرارداد کار، مزایای مرخصی استحقاقی کارگران را پرداخت کنند، گفت: بسیاری از کارگران شهرداری منجیل با قراردادهای موقت، از مرخصی استحقاقی دو و نیم‌روز در ماه خود استفاده نمی‌کنند، به امید اینکه بتوانند آن را کارفرما به صورت نقدی دریافت کنند.